

חורשים בראמים ובשורים. סוסים לא נראים כלל.

תחנת סוח, שעה 1 אח"צ.

יצאנו מאלכסנדריה בשעה 7 $\frac{1}{2}$ וכבר השעה אחת וקהירו עדיין לא נראית. הגידו לנו בשלש שעות נבוא למחוז חפצנו. כשבאנו לרכבת ולא מצאנו את אלכסנדר שהתעתד לנסוע יחד אִתָּנו, היינו בסוחים שאיחר את הרכבת. פתאום נודע לנו בחצי הדרך, כשהגיעה שעה עשר ואנו סברנו שכבר הגענו לקהירו, שאנו בעצמנו איחרנו את הרכבת הרצויה ברבע שעה. אותה הרכבת המגיעה באמת במסך שלש שעות לקהירו, וכנראה שאלכסנדר נסע ברכבת זו. והנה עוברות השעות וכאילו אין קץ לנסיעתנו. רכבתנו מסרכת לאס לאס את דרכה, עומדת ומסתינה הרבה זמן בכל תחנה, והגוף חד-הגון - מתחיל כבר להלאות ולשעמם את הראיה.

תחנת קליוב שעה 1 $\frac{1}{2}$. מרחוק נראים כבר החולות, הים הצהוב של מדבר אפריקה. מרחוק מאמילים צללי גבעות - האין זה צל חרים כהרים? אדי-חול מתמרים בקצה האפק והדקלים מזדקפים וארבות העשן של חפריקות הבנויות פה ושם מוזרות כל כך בתוך ציור נוף זה. והנה נראית העיר המעטירה - קהירו. עוד רגעים אחדים ואנחנו בלב מצרים. שעה 2. אנחנו בעיר.

קהירו. בית הנכאח, שִׁיר ניסן, תרעה. הנה רעמסס השני לפני. עוד השנים העליונות בולטות ושערות מצבע פשתן כהה בפאתו ובגבהתו, יד אחת מורמה. צואר ארוך והזפק בולט, מכוסה בכד צהוב. החוסם עולה בשפוע סמוך לעינים ויורד ישר - בכלל, פנים אופיים. את בקורנו במוזיאום שהתחלנו בבוקר, ואח"כ בגן-החיות שסיימנו בבין השמשות, עקנחנו בסיוול על פני הנילוס לאור הלבנה חמלאה. היאור היה רוגע כראוי. יז' ניסן, בבוקר נסענו להליופוליס - עיר החרס. זוהי תל-האביב של האנגלים בקהירו. עיר בנויה על קצה המדבר.

בקרנו בצהרים את אל-מזהר, מיסדו גוהר לפנדא 800 שנה. לפני א 170 שנה הרחיבו עבדאל-רחמן נחיאוו. לפני הכניסה יש כפה (קבה) עתיקה דאלאניס ערבים ובסרכז העליון מגן-דוד.

בשעה 5 לפנות ערב אנו יוצאים לפירמידות. נוסעים בטראם כשעה וחצי. עוברים את גשר הנילוס (זהו הגשר השני שאנו עוברים. כבר פה לא אתמול לפנות ערב עברנו את הגשר הפוביל לגן-החיות). אחר כך האנו עוברים גשר הסוטל על פני העלה הנילוס. מרחוק, מעטף ערפל חול כהה, נשקפות אלי הפירמידות, שדות מריקים מפרידים ביניהם, אך הטראם מקרב אותנו מרגע לרגע. משמאל נמחחת העלה, ועל שנפגש חורשה שבתוכה קיימים ארמונות וחורות. מיפני שדות ובתי כפריים. ממרחק הרי חול או חמר. פה ושם מזדקפים דקלים. כפר ערבי של בתי חמר אלה פלשתינה, רק החלונות הירוקים שבכמה צריפים